

Ч

Ч

Чаша, η. θηλ. ποτήριον, φιάλη. κρατήρ.

Чаю, ειη (μετά γεν.). παρτ. чаша. και πλέον ου. προσδοκάω-ω, ἐλπίζω, (σπαν. και ἀπελπίζω). παρβλ. ѡжидāju. Σμετχ. παθ. χρ. ἐνεστ. чаемь, а, ое. ὁ προσδοκώμενος. = ѡжидаемь.

Чашнїе, іа. ουδ. προσδοκία, προσδόκησις. = ѡжиданїе.

Чело, а. ουδ. μέτωπον.

Человѣководный, а, ое. ἐπιθ. ἀνθρωποειδής. παρβλ. человек-кообразный.

Человѣколюбѣзный, а, ое. ἐπιθ. (167) = человек-любивый.

Человѣколюбецъ, вца. ἀρσ. φιλόανθρωπος.

Человѣколюбивый, а, ое. ἐπιθ. ὁ και ἡ φιλόανθρωπος-ον.

Человѣколюбїе, іа. ουδ. φιλόανθρωπία.

Человѣколюбный, а, ое. ἐπιθ. (103) = человек-любивый.

Человѣкообразный, а, ое. ἐπιθ. ἀνθρωπόμορφος.

Человѣкопожрѣтель, а. ἀρσ. ἀνθρωποδόρος, ἀνθρωποφάγος. (130. ἀνθρώπολάτρης. τουτέστιν, ἀνθρώπων θύων,

προσφέρων θυσίαν. τὸ Σλαβων. ἄρα μετεφράσθη, ὡς ἐκ τοῦ пожрѣю = жрѣ = приношѣ жѣртѣ человек. και παρβλ. τὸ пожрѣю 3. σημσ.) Человѣкопримирѣнїе, іа. ουδ. (135. *ἀνθρωποκαταλλαγή, τουτέστιν ἡ τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου) καταλλαγή.

Человѣкоубїица, вї. (γεν. κοιν.) ὁ και ἡ ἀνθρωποκτόνος.

Человѣкъ, а. ἀρσ. ἀνθρωπος, (βροτός, φῶς, μέρος).

Человѣчески. ἐπίρ. ἀνθρωπίνως.

Человѣчески, а, ое. ἐπιθ. ἀνθρώπινος, βρότειος, ὁ τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ἀνθρώπων (τῶν μερόπων).

Человѣчество, а. ουδ. ἀνθρωπότης, τὸ ἀνθρώπινον.

Человѣчїи, іа, іе. (συντετμημ. -вѣчь, ча, че) ἐπιθ. = человекски.

Чѣрвїе, іа. ουδ. (ἄθροισ.) σκώληκες.

Чѣрвлѣный, а, ое. ἐπιθ. πορφυροῦς, ἀλουργός, ἀλουργής, ἐρυθρός, κόκκινος = чѣрмный.

Чѣрмный, а, ое. ἐπιθ. = τῷ προηγ. (43. πυρράκης).